

Ei mitään voisi enempää ihminenkään tietää kaikesta kuin satavuotias puu, lehtensä pudottanut. Poimit omenan, otat aitani alta kaikkein isoimman. Haukkaat palan poskesta. Käännän sinulle toisen. Ajatontakin on maailmassa vielä: saippuakuplat, hyrrät ja halinallet, jo loppuun rakastetut.